

[Kai Moltke.]

ikke blev bragt til ophør. Det giver et og andet at tænke over, for det drejer sig jo så at sige om et supplement til den uro, der er blevet skabt gennem strejken hos B & W i Overgaden. Det er også givet, at denne meddelelse om lockout på adskillige arbejdspladser ikke har virket beroligende, men har skabt uro.

Derfor rejser sig det spørgsmål, som jeg gerne vil have besvaret: er det tilladt at etablere en storlockout på et tidspunkt, da man gennem helhedsløsningen fagligt er kommet ind i en retstilstand, hvor — med et mildt udtryk — strejkeretten er blevet suspenderet?

Herudfra rejser sig så et andet spørgsmål: hvordan ser det så ud med den fagretlige lighed her i landet i øjeblikket? For man kan jo sige, at en lockout betyder, at man straffer det store flertal af arbejdere, som loyalt og lovmedholdeligt overholder det tvangsgrundlag for overenskomster, som helhedsløsningen har tilvejebragt. Og helhedsløsningen havde jo sine præmisser, som jeg i sådanne tilfælde ikke tror man kan se helt bort fra. Hovedpræmissen i arbejdsafsnittet var vel, at man måtte skaffe arbejdsfred for at sikre opretholdelse af produktion og eksport og for ikke at skabe vanskeligheder for valutaen, og her melder sig så spørgsmålet: bliver de erhvervs-mæssige følger ringere, fordi arbejdsgiverne med udgangspunkt i en lokal, unormal arbejdssituation på én virksomhed udvider konflikten til at gælde en række andre virksomheder, som ikke har forbrudt sig med hensyn til faglig jura eller gældende overenskomster?

Hovedaftalen indeholder — så vidt jeg erindrer i § 2, stk. 5 — en direkte forpligtelse for såvel arbejderorganisationer som arbejdsgivere til at træffe forholdsregler til snarest at bringe konflikten ud af verden, og her vil jeg gerne have den højtærede arbejdsministers svar på mit spørgsmål: kan det betragtes som et forsøg på at bringe en arbejdskonflikt ud af verden at udvide en sådan lokal konflikt til at omfatte ganske anderledes store grupper? Man taler jo om ordretab på forskellige af landets virksomheder, men jeg kan ikke indse, at der skulle være mindre ordretab i udsigt i tilfælde af, at konflikten udvides.

Det er her, vi trænger til en fortolkning af, hvor vi befinder os fagretligt i dag under helhedsløsningen. Indeholdt regeringens præmisser for denne den konsekvens, at det af hensyn til landets økonomiske forhold måtte forhindres, at man på grundlag af strejker og økonomiske forholdsregler fik arbejdslivet lammet, og indeholdt de også den forudsætning, at arbejdsgiverne uforstyrret kan opføre sig sådan, at endnu større dele af næringslivet lægges stille? Desværre har vi fået ind i billedet forskellige fortolkninger af, hvad helhedsløsningen indeholder og rummer for det bevægelige lønsystem, og det ville måske være ønskeligt, om arbejdsministeriet også på dette felt ville præcisere de præmisser, som under helhedsløsningsdebatten blev fremført af den højtærede arbejdsministers forgænger i embedet, af statsministeren og af de forskellige ordførere, så at unødvendige konflikter i disse fortolkningsspørgsmål fremtidig kan undgås.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Den konkrete anledning, ud over artiklen i Aktuelt, til det ærede medlems spørgsmål til mig er jo nu bortfaldet ved de strejkende B & W-arbejders beslutning om at genoptage arbejdet. Da det ærede medlem alligevel har opretholdt spørgsmålet, skal jeg holde mig til nogle mere principielle bemærkninger.

Lad mig først nævne, at såfremt Dansk Arbejdsgiverforening i en situation som den, vi oplevede på B & W, besluttede at varsle lockout, og hvis LO i en sådan situation protesterede imod lockoutvarslets lovlighed, ville det være op til den faste voldgiftsret at tage stilling til spørgsmålet om varslets lovlighed. Der forelå i øvrigt ikke nogen officiel beslutning fra Arbejdsgiverforeningen om at varsle lockout som modtræk over for den strejke på Burmeister & Wain, som var kendt ulovlig. Jeg vil i øvrigt gerne føje til, at det drejede sig jo ikke om en normal overenskomstsituation, hvor strejke- og lockoutvarsler anvendes som anerkendte og lovlige kampmidler, men om en helt ekstraordinær situation, hvor der kan være tale om at anvende strejke og lockout for at sikre, at en retskendelse overholdes.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at både i den arbejdsretlige teori og i praksis er det fastslået, at i ekstraordinære situationer kan